

Uchwała Komisji Habilitacyjnej
z dnia 24.04.2024 r.
powołanej w postępowaniu w sprawie nadania
stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie
nauk medycznych i nauk o zdrowiu
w dyscyplinie nauki medyczne
wszczętym na wniosek
dr n. med. Daniela Śliża

§ 1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego uchwałą nr 1128/2023 z dnia 20.12.2023 r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 poz. 1668 z późn. zm.), po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauki medyczne i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania **dr n. med. Danielowi Śliżowi** stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne, uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

UZASADNIENIE

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

§ 2

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

W imieniu członków Komisji habilitacyjnej:

Przewodnicząca

prof. dr hab. n. med. Elżbieta Krajewska-Kułak

Sekretarz

dr hab. n. med. i n. o zdr. Tymoteusz Żera

Załącznik 1 do Uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 24.04.2024 r.

**UZASADNIENIE UCHWAŁY KOMISJI HABILITACYJNEJ
ZAWIERAJĄCE OPINIĘ ORAZ OCENĘ
DOROBKU NAUKOWEGO, DYDAKTYCZNEGO I ORGANIZACYJNEGO
dr n. med. Daniela Śliża
z III Kliniki Chorób Wewnętrznych i Kardiologii
Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego**

Komisja Habilitacyjna w składzie:

Przewodnicząca: prof. dr hab. n. med. Elżbieta Krajewska-Kułak
(Uniwersytet Medyczny w Białymstoku)

Sekretarz: dr hab. n. med. i n. o zdr. Tymoteusz Żera
(Warszawski Uniwersytet Medyczny)

Recenzenci: prof. dr hab. n. o kult. fiz. Jerzy Żołądź
(Uniwersytet Jagielloński w Krakowie)
dr hab. n. o zdr. Anna Brzęk, prof. ŚUM
(Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach)
prof. dr hab. n. med. Jerzy Smorawiński
(Uniwersytet Kaliski im. Prezydenta Stanisława
Wojciechowskiego)

prof. dr hab. n. med. i n. o zdr. Anna Tomaszuk-Kazberuk
(Uniwersytet Medyczny w Białymstoku)

Członek Komisji: dr hab. n. med. i n. o zdr. Aleksandra Gąsecka-van der Pol
(Warszawski Uniwersytet Medyczny)

po zapoznaniu się z pełną dokumentacją dotyczącą działalności naukowej, dydaktycznej i zawodowej przedstawioną przez dr n. med. Daniela Śliża oraz opiniami recenzentów, ustaliła co następuje:

Przebieg pracy zawodowej:

Dr n. med. Daniel Śliż ukończył studia na kierunku lekarskim w II Wydziale Lekarskim Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego (WUM) w 2007 roku. W 2011 roku obronił pracę doktorską pt. „Standardy Stosowania Statyn w Polsce w świetle wyników badania 3ST-POL” i uzyskał stopień doktora nauk medycznych nadany z wyróżnieniem przez Radę II Wydziału Lekarskiego WUM. Promotorem rozprawy był

prof. dr hab. Artur Mamcarz. Habilitant uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych w 2013 roku, tytuł specjalisty w dziedzinie zdrowia publicznego w 2019 roku oraz uzyskał certyfikat American College of Lifestyle Medicine w 2019 roku.

Dr n. med. Daniel Śliż od 2008 roku pracuje w III Klinice Chorób Wewnętrznych i Kardiologii WUM, początkowo jako asystent, a od 2011 roku jako adiunkt. Od 2018 roku pracuje i prowadzi działalność naukową jako adiunkt w Szkole Zdrowia Publicznego Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego (CMKP) w Warszawie.

Ocena dorobku naukowego:

Główne obszary zainteresowań naukowych dr n. med. Daniela Śliża obejmują zagadnienia związane z kardiologią prewencyjną, zdrowym stylem życia, kardiologią sportową, zdrowiem publicznym oraz wpływem pandemii COVID-19 na zachowania zdrowotne związane z aktywnością fizyczną i dietą.

Dr n. med. Daniel Śliż realizował badania naukowe w ramach zatrudnienia w WUM oraz w CMKP, a także we współpracy z ośrodkami zagranicznymi: 1) z Uniwersytetem Medycznym w Utrecht (Niderlandy) nad rozwojem modeli predykcyjnych VO₂max; 2) w ramach wielośrodkowej współpracy międzynarodowej nad programem *Social Prescribing* w opiece ambulatoryjnej z Uniwersytetem Południowej Walii (Wielka Brytania), Katalońskim Instytutem Zdrowia (Hiszpania), Uniwersytetem w Lund (Szwecja) oraz Wrocławskim Uniwersytetem Medycznym i Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego; 3) w międzynarodowym rejestrze migotania przedsionków EORP-AF. Efektem wszystkich współprac były publikacje naukowe.

Analiza bibliometryczna

Dorobek naukowy dr n. med. Daniela Śliża wg analizy bibliometrycznej Biblioteki Uczelnianej WUM z dnia 19 maja 2023 r. obejmuje 44 prace oryginalne (23 w czasopiśmie z IF), 26 prac poglądowych (3 w czasopiśmie z IF), pracę wielośrodkową, list do redakcji, 51 rozdziałów, 7 monografii. W 6 pracach oryginalnych w czasopiśmie z IF Habilitant jest pierwszym autorem, a w 10 autorem korespondencyjnym. Jest także pierwszym autorem w jednej pracy poglądowej w czasopiśmie z IF. W czasopiśmie bez IF Habilitant jest pierwszym autorem w 3 pracach oryginalnych i 7 pracach poglądowych oraz autorem korespondencyjnym

w 4 pracach oryginalnych i 12 pracach poglądowych. Łączny wskaźnik wpływu prac wynosi IF=99,812, pkt. MEiN=3043, co uwzględnia również punktację za cykl prac składających się na osiągnięcie naukowe. Dodatkowo Habilitant jest współautorem pracy wieloosrodkowej o wskaźniku IF=5,486. Liczba cytowań i wskaźnik Hirscha wynoszą odpowiednio wg WoS 390 (344 bez autocytowań) i 7, wg bazy Scopus 417 (371 bez autocytowań) i 7.

Punktacja publikacji

	PRZED DOKTORATEM		PO DOKTORACIE	
	IF	MEiN	IF	MEiN
Oryginalne pełnotekstowe prace naukowe	--	11	87,858	2563
Opisy przypadków	--	--	--	--
Prace poglądowe	--	--	11,954	469
RAZEM	0	11	99,812	3032

Ocena cyklu publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe:

Osiągnięcie naukowe będące podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne, wskazanym przez dr n. med. Daniela Śliżę, jest cyklem trzech powiązanych tematycznie prac oryginalnych objętych wspólnym tytułem: „Wpływ COVID-19 o łagodnym przebiegu na wydolność fizyczną oraz styl życia wyczynowych sportowców”. Prace z cyklu habilitacyjnego mają łączny IF= 16,425 i punktację MEiN=380 pkt. We wszystkich pracach Habilitant jest pierwszym autorem oraz w dwóch jest również autorem korespondencyjnym. Wszystkie prace cyklu opublikowane były w latach 2022-2023 w anglojęzycznych czasopiśmie naukowych ujętych w Journal Citation Report.

Do cyklu publikacji zaliczają się następujące prace:

1. Śliż D, Wiecha S, Ulaszewska K, Gąsior JS, Lewandowski M, Kasiak PS, Mamcarz A. COVID-19 and athletes: Endurance sport and activity resilience study-CAESAR study. *Front Physiol.* 2022 Dec 16;13:1078763. doi: 10.3389/fphys.2022.1078763.

IF: 4,755 MEiN: 140

2. Śliż D, Wiecha S, Gašior JS, Kasiak PS, Ułaszewska K, Postuła M, Małek ŁA, Mamcarz A. *The Influence of Nutrition and Physical Activity on Exercise Performance after Mild COVID-19 Infection in Endurance Athletes-CESAR Study*. *Nutrients*. 2022 Dec 18;14(24):5381. doi: 10.3390/nu14245381.

IF: 6,706 MEiN: 140

3. Śliż D, Wiecha S, Gašior JS, Kasiak PS, Ułaszewska K, Lewandowski M, Barylski M, Mamcarz A. *Impact of COVID-19 Infection on Cardiorespiratory Fitness, Sleep, and Psychology of Endurance Athletes-CAESAR Study*. *J Clin Med*. 2023 Apr 20;12(8):3002. doi: 10.3390/jcm12083002.

IF: 4,964 MEiN: 100

W ocenach osiągnięcia naukowego dr n. med. Daniela Śliża będącego podstawą o ubieganie o stopień doktora habilitowanego recenzenci byli podzieleni.

Prof. dr hab. Jerzy Żołędź w swojej recenzji wyraził negatywną ocenę osiągnięcia naukowego wskazując, że: „Osiągnięcie naukowe Habilitanta, podlegające ocenie, stanowi zbiór 3 prac, które opublikowano w latach 2022-2023 i zostały one zamieszczone w czasopismach indeksowanych w *Journal Citation Reports (JCR)* (...). Zaznaczyć należy, że 2 z 3 prac stanowiących oceniane osiągnięcie naukowe Kandydata, opublikowana była w czasopismach z grupy MDPI, a jedna w czasopiśmie *Frontiers in Physiology*. (...). Z otrzymanej dokumentacji wynika, że udział Kandydata w tworzeniu ww. prac stanowiących oceniane osiągnięcie naukowe był znaczący.”. Następnie w analizie poszczególnych publikacji, prof. dr hab. Jerzy Żołędź zwraca uwagę: „Praca ta [*pierwsz praca cyku*] pod względem merytorycznym jest mało wartościowa. Główna moja uwaga dotyczy faktu, że wysiłkowa próba kontrolna (Pre-COVID-19) wykonana była aż 591 ± 282 dni przed próbą główną tj. Post-COVID-19, co jest poważnym uchybieniem metodologicznym tej publikacji. W tym czasie badani, będąc sportowcami realizowali prawdopodobnie różnego rodzaju trening — niekontrolowany przez badaczy, który w różnym stopniu u różnych osób mógł wpływać na wyniki ich próby wysiłkowej, wykonanej po przebytej infekcji COVID-19. Innymi słowy autorzy analizując wyniki prób wysiłkowych CPET oznaczonych jako Pre-COVID-19 i Post-COVID-19 nie są w stanie ocenić w jakim stopniu zmiana wyników testu CPET zaobserwowana w próbie wysiłkowej Post-COVID-19 w relacji do Pre-COVID-19 wynikała z wpływu zrealizowanego w międzyczasie treningu jak i stylu życia badanych

osób a w jakim stopniu z przebytej infekcji COVID-19. Nie są też w stanie ustalić, jaki był wpływ infekcji COVID-19 a jaki redukcji obciążeń treningowych w okresie pandemii i infekcji jak i w okresie rekonwalescencji na wyniki prób wysiłkowych. Generalnie, zastosowana przez autorów tej pracy, metodyka badań nie pozwala na uzyskanie odpowiedzi na pytanie o wpływ łagodnego przebiegu COVID-19 na poziom wydolności fizycznej ocenianej w próbie wysiłkowej u sportowców uprawiających konkurencje wytrzymałościowe a reprezentujących różny poziom sportowy. Dodać należy, że poziom zdolności wysiłkowych badanych osób wyrażony wielkością VO_{2max} (...) czy maksymalną prędkością biegu (...) lub maksymalną wielkością mocy (...) jest zaledwie umiarkowany. Poziom ten cechuje osoby zdrowe w młodym / średnim wieku, uprawiające sporty wytrzymałościowe na poziomie rekreacyjnym i znacząco odbiega od poziomu osiąganego przez sportowców wyczynowych, specjalizujących się w konkurencjach wytrzymałościowych (...). Ponadto, autorzy w konkluzji pracy nie odnoszą się do zagadkowych wyników braku wpływu infekcji COVID-19 na wyniki kluczowych parametrów prób wysiłkowych wykonanych na cykloergometrze (Tabela 3) takich jak: moc progowa, moc przy RCP, moc maksymalna, relatywne wielkości VO_{2max} , jak i na HRmax, czy VE_{max} , czy też braku wpływu tej infekcji na wielkości prędkości maksymalnej uzyskiwanej na bieżni mechanicznej (Tabela 4). Na podstawie tych wyników, paradoksalnie można byłoby stwierdzić, że przebyta infekcja COVID-19 nie miała wpływu na wydolność fizyczną badanych osób w przypadku próby na cykloergometrze a miała jednak wpływ na wydolność fizyczną osób badanych na bieżni mechanicznej co ilustrują obniżone wielkości następujących parametrów: Speed AT, Speed at RCP, VO_{2max} , VO_{2maxa} (zob. Tabela 4). Warto jednak zwrócić uwagę na wyniki maksymalnej prędkości biegu uzyskanej w próbie wysiłkowej („Maximal speed”), które pozostały na niezmiennym poziomie (zob. Tabela 4). Wyniki te winny znaleźć odzwierciedlenie w konkluzji, która w obecnej formie jest bardzo powierzchowna i niejasna (...). Z przykrością stwierdzam, że ww. praca Kandydata, opublikowana w czasopiśmie *Front Physiol.* 2022 Dec doi: 10.3389/frhvx2022.1078763. (...), w mojej ocenie zawiera szereg istotnych uchybień metodologicznych, uniemożliwiających uzyskanie wiarygodnych wyników i wartościowych konkluzji. W związku z powyższym pracy tej nie mogę uznać za znaczące dokonanie naukowe, o którym mowa w Art. 219 (zob. wyżej — podstawa prawna), gdyż nie stanowi ono znacznego wkładu w rozwój dyscypliny nauki medycznej. W ocenie drugiej publikacji cyklu, prof. dr hab. Jerzy Żołądź wskazał:

„Praca ta w części dotyczącej związku między przebyłą COVID-19 a wydolnością fizyczną badanych, ocenianą w próbach wysiłkowych, stanowi powtórzenie wyników ww. pracy (Sliż i wsp. *Front Physiol.* 2022 Dec 16;13:1078763. doi: 10.3389/fphys.2022.1078763. (...). Wyniki zawarte w Tabeli 2 pracy umieszczonej w czasopiśmie *Nutrients.* 2022 Dec 18;14(24):5381. doi: 10.3390/nu14245381. (...)) stanowią niemal wierną kopie tych zawartych w Tabeli 2 pracy opublikowanej w czasopiśmie *Front Physiol.* 2022 (...). Jest to jawne powtórzenie publikowanych wyników. Druga część wyników dotycząca związku pomiędzy zwyczajem żywieniowym badanych osób a wynikami prób wysiłkowych w tym wielkości stężeń mleczanów, maksymalnej częstości skurczów serca, częstości oddechów przy RCP czy wielkości mocy stanowi przykład nadinterpretowania wyników korelacji(...). Autorzy bowiem, nie stosowali żadnych manipulacji dietetycznych lecz jedynie wskazywali na związek pomiędzy wynikami ankiet zwyczajów żywieniowych z wynikami prób wysiłkowych. Nie mają zatem podstaw twierdzić, że „dodawanie” czy „zastąpienie” jakiegoś produktu w diecie wywołało określony efekt fizjologiczny. Przyczyny określonych reakcji fizjologicznych mogą być tylko pozornie związane z dietą a wyniki autorów w tej nie dają podstaw do zawartych w niej konkluzji. Z przykrością stwierdzam, ww. praca Kandydata, opublikowana w czasopiśmie *Nutrients.* 2022 Dec 18 (...), zawierająca znaczne powtórzenie wyników poprzedniej pracy (praca 1) oraz nadinterpretację wyników badań ankietowych nawyków żywieniowych sportowców w połączeniu z wynikami prób wysiłkowych jest pracą słabą. W związku z powyższym pracy tej nie mogę uznać za znaczące dokonanie naukowe, o którym mowa w Art. 219 (zob. wyżej — podstawa prawna), gdyż nie stanowi ono znacznego wkładu w rozwój dyscypliny nauki”. W ocenie trzeciej pracy cyklu, prof. dr hab. Jerzy Żołądź stwierdził: „Praca ta w części dotyczącej związku pomiędzy przebyłą infekcją COVID-19 a wydolnością fizyczną badanych ocenianą w próbach wysiłkowych stanowi dokładne powtórzenie wyników ww. pracy (Sliż D., i wsp. *Front Physiol.* 2022 16 (...)) oraz drugiej pracy Kandydata zamieszczonej w czasopiśmie *Nutrients.* 2022 Dec 18 (...). Ponadto, w pracy tej (Sliż D, i wsp. *J Clin Med.* 2023 Apr 20;12(8):3002 doi: 10.3390/jcm12083002 (...)) autorzy twierdzą, na podstawie wielkości VO₂max, że „exercise performace detoriated after COVID-19”, podczas gdy w tej samej pracy w Tabeli 1. Cont. wykazują, że zarówno maksymalna prędkość biegu na bieżni mechanicznej (...) jak i maksymalna moc uzyskana w próbie wysiłkowej na cykloergometrze (Pmax) wykonanych po infekcji COVID- 19 (Post-

COVID- 19) były na tym samym poziomie jak w próbie kontrolnej wykonanej przed COVID-19. Ta błędna interpretacja wyników przez autorów jest niezrozumiała, być może wychodzą oni z założenia, że dla sportowca ważniejszym celem jest uzyskanie wyższej wielkości VO₂max aniżeli wyższych zdolności generowania mocy / osiągnięcia wysokich prędkości biegu. To nie wielkość VO₂max lecz wielkość generowanej mocy czy poziom prędkości biegu a w końcu wynik sportowy są ostateczną miarą zdolności wysiłkowych sportowca. Ta kwestia nie została omówiona w ww. pracach Kandydata. Pozostałe konkluzje Kandydata zawarte w tej pracy a przytoczone powyżej są mało odkrywcze. Z przykrością stwierdzam, że konkluzje Kandydata dotyczące zależności pomiędzy zdrowiem psychicznym, długością i jakością snu a parametrami wydolności fizycznej, uzyskanymi w CPET zawarte w pracy Kandydata (...) są mało odkrywcze. Ponadto praca ta zawiera liczne powtórzenia wyników poprzednich prac (praca nr 1 i praca nr 2). W związku z powyższym pracy tej nie mogę uznać za znaczące dokonanie naukowe, o którym mowa w Art. 219 (zob. wyżej— podstawa prawna), gdyż nie stanowi ono znacznego wkładu w rozwój dyscypliny nauki medycznej.”

W podsumowaniu oceny cyklu publikacji prof. dr hab. Jerzy Żołądź napisał: „Podsumowując, osiągnięcie naukowe dr. Daniela Śliża pt.: „Wpływ COVID-19 o łagodnym przebiegu na wydolność fizyczną oraz styl życia wyczynowych sportowców”, które stanowi cykl ww. 3 prac oceniam negatywnie. Wartość naukowa tego osiągnięcia jest niewielka. W mojej ocenie nie spełnia ono wymogu, o którym mowa w Art. 219, pkt.2 (zob. wyżej— podstawa prawna), gdyż nie stanowi ono znacznego wkładu w rozwój dyscypliny nauki.”

Jednocześnie prof. dr hab. Jerzy Żołądź zauważył: „Stwierdzam, że Habilitant wykazał się pewną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni czy instytucji naukowej i spełnia jeden z wymogów stawianych osobom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego (...).” oraz, że: „W mojej ocenie Kandydat wykazuje się dużą aktywnością naukową, dydaktyczną, organizacyjną jak i popularyzującą naukę. Posiada też sporą ilość publikacji w tym 22 oryginalne, pełnotekstowe prace naukowe, zamieszczone w czasopiśmie posiadających IF, jednakże wartość naukowa przedstawionego do oceny osiągnięcia naukowego pt.: „Wpływ COVID-19 o łagodnym przebiegu na wydolność fizyczną oraz styl życia wyczynowych sportowców ” jest niewielka. Uważam, że osiągnięcie to nie spełnia wymogu, o którym mowa w art. 219, pkt.2, z dnia 20 lipca 2018 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, gdyż nie stanowi ono znaczącego wkładu w rozwój określonej dyscypliny (w tym przypadku dyscypliny nauki

medyczne). Moje główne zastrzeżenia dotyczą prac 1-3 ww. cyklu, co wyraziłem w pierwszej części recenzji. Prace te dowodzą, że Kandydat nie posiada niezbędnego doświadczenia do prowadzenia i interpretacji badań z zakresu fizjologii wysiłku fizycznego (zwłaszcza z udziałem sportowców). Ponadto, co wykazałem wcześniej w recenzji, prace te przygotowane są niestarannie, zawierają dużo błędów oraz wiele powtórzeń wyników. Dyskusja wyników uzyskanych w tych pracach jest bardzo powierzchowna. Brak w niej dogłębnych rozważań na temat fizjologicznych i biochemicznych mechanizmów warunkujących wydolność fizyczną człowieka w aspekcie potencjalnych wpływów infekcji COVID-19, diety czy jakości snu na jej poziom. Powtarzanie wyników badań wydolności fizycznej jednego eksperymentu w kolejnych 2 pracach i prezentowanie ich ponownie jako wyników oryginalnych, co ma miejsce w przypadku ocenianego osiągnięcia, uważam za poważne nadużycie.”

W podsumowaniu swojej recenzji prof. dr hab. Jerzy Żołądź zaznaczył, że w jego opinii: „Dr Daniel Śliż nie spełnia wszystkich wymagań stawianych osobom ubiegającym się o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego (Art. 219. pkt.2 Warunki nadania stopnia doktora habilitowanego. z dnia 20 lipca 2018 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Dz. U. 2018 poz. 1668, z późn. zm.), gdyż w mojej ocenie przedstawione osiągnięcie naukowe Kandydata nie stanowi znacznego wkładu w rozwój dyscypliny nauki medyczne. Konkludując, moja opinia w sprawie nadania dr. Danielowi Śliżowi stopnia naukowego doktora habilitowanego jest negatywna, a wniosek Kandydata w tej sprawie uważam za przedwczesny.”

Dr hab. n. o zdr. Anna Brzęk, prof. ŚUM zawarła pozytywną ocenę osiągnięcia stwierdzając, że: „Wiedza i statystyki wskazujące na grupy ryzyka zachorowania na Covid-19 przesunęła skupienie w szczególności na: osoby starsze z chorobami współistniejącymi, osoby z obniżoną odpornością oraz dzieci i młodzież. (...). Naukowcy badali wielowymiarowo szeroko rozumiany problem pandemii najczęściej jednak prace naukowe oceniały wpływ pandemii czy restrykcji z niej wynikających na styl życia i jego jakość. W literaturze tematu, brakuje nadal badań z udziałem sportowców wyczynowych. Dlatego podjęty temat przez Habilitanta jest z wielu powodów ważnym problemem badawczym”. Następnie w ocenie cyklu prac stanowiących osiągnięcie naukowe pokreśliła: „Kandydat wyjaśnia również potrzebę uwzględnia zwrócenia uwagi na zaburzenia snu oraz zmiany neurologiczne wtórne a także Long COVID-19 i jego formy i utrzymujące się objawy wtórne z obszaru

psychiatrii. Habilitant podkreśla co było dla niego istotne w poszukiwaniu rozwiązań pod postacią implikacji praktycznych. Autor wskazał ogólne cele cyklu prac, opisał zbiorczo materiał i metody oraz kryteria włączenia i wyłączenia. To bardzo dobry sposób pozwalający ocenić spójność prac zebranych w cyklu oraz zaplanowanie całościowe badań, a nie przypadkowy zbiór prac pod wspólnym tytułem. Zastanawia mnie dlaczego tak mało kobiet brało udział w badaniu, ale nie jest to uwaga merytoryczna dlatego, że narzędzia statystyczne zostały zastosowane poprawnie przy tak małej liczebnej grupie, a jedynie moja naukowa ciekawość. (...). Celem [pierwszej] pracy była ocena wpływu łagodnego przebiegu COVID-19 na wydolność fizyczną mierzoną testem wysiłkowym (CPET) wśród sportowców wytrzymałościowych o różnym poziomie sprawności. Wśród bardzo dobrze przedstawionych wyników tabelarycznie Habilitant zwraca uwagę na odnotowane znacząco niższe zmiany w CPET w badaniu po przebytej infekcji COVID-19 w zakresie: VO₂ na progu beztlenowym, VO₂RCP, a także wskazuje na pogorszenie: częstości serca na progu beztlenowym i częstości serca na punkcie kompensacji oddechowej. Pan Doktor podsumowuje swoje wyniki wskazując, że łagodna infekcja COVID-19 spowodowała spadek wydajności testu wysiłkowego (CPET) zarówno u zawodowych sportowców, jak i amatorów. (...). W tej pracy [druga praca cyklu], która stanowi continuum podjętych badań Autorzy skupili się na założeniu, że wcześniejsze infekcje COVID-19, nawet o łagodnym przebiegu, w połączeniu z nałożonymi ograniczeniami i ogólnymi zmianami w życiu publicznym, negatywnie wpłynęły na styl życia i wydolność fizyczną sportowców wytrzymałościowych. Postawili przede wszystkim za cel: ocenę nawyków żywieniowych, odżywiania i aktywności fizycznej wraz z ich zmianami spowodowanymi łagodną infekcją COVID-19 i nałożonymi ograniczeniami a także pomiar różnic w wydolności fizycznej spowodowanych łagodną infekcją COVID-19. (...). Celem tej pracy [trzecia praca cyklu] było zrozumienie, w jaki sposób zarażenie się COVID-19 wpływa na sen i zdrowie psychiczne oraz ocena, w jaki sposób wcześniejsza łagodna infekcja COVID-19 wpływa na wyniki wydajności wytrzymałościowej." Dr hab. Anna Brzęk, prof. ŚUM, zaznaczyła: „W omawianych powyżej poszczególnych pracach Pan Doktor wskazał na najważniejsze wnioski, ograniczenia badań co świadczy o dojrzałości naukowej." Ponadto zauważyła, że: „(...) we wszystkich pracach Habilitant jest pierwszym autorem o znacznym udziale w tworzeniu koncepcji badań, ich organizacji i realizacji na każdym etapie, analizie danych oraz interpretacji wyników, co wynika w *contribution* zamieszczonych w pracach, w dwóch z trzech prac

Habilitant jest autorem korespondującym wraz z innym współautorem, wszystkie prace przypisane są do dziedziny nauk medycznych i o zdrowiu, we wszystkich pracach trafnie podjęto problematykę badawczą i jest ona oryginalna, a także zastosowano adekwatną do problemu badawczego metodologię oraz narzędzia statystyczne, pozwalające na realizację celów prac, uzyskane wyniki oraz wnioski mają znaczenie dla nauk medycznych i o zdrowiu ale również i nauk o kulturze fizycznej oraz zawierają aspekty dla praktyki, prace są napisane poprawnie językowo." W podsumowaniu swojej recenzji dr hab. Anna Brzęk, prof. ŚUM, oceniła, że: „Cykl prac będący podstawą habilitacji stanowi oryginalny wkład Kandydata w rozwój właściwej dziedziny nauki. Stwierdzam, że dr n. med. Daniel Śliż spełnia wymogi wynikające art. 219 ust.1, pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz 1668 z późn. zm.). Ponadto Kandydat jest osobą zaangażowaną w pracę dydaktyczną i społeczną, a także popularyzację nauki, na co wskazują liczne dokonania w poszczególnych obszarach. Całość dokonań oceniam pozytywnie. Mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Radzie Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego pozytywną recenzję oraz wniosek o dopuszczenie Kandydata do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania Panu dr Danielowi Ślizowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplina nauki medyczne.”

Prof. dr hab. n. med. Jerzy Smorawiński przedstawił pozytywną ocenę osiągnięcia naukowego i stwierdził w swojej recenzji, że: „Restrykcje spowodowane pandemią COVID-19 znacząco wpłynęły na styl życia i funkcjonowanie osób uprawiających regularnie aktywność sportową. W tych utrzymanie dobrej kondycji fizycznej było ogromnym wyzwaniem. Zmiany w realizacji planów treningowych, odwoływanie imprez sportowych i stres związany z obostrzeniami nie pozostawało to bez wpływu na kondycję fizyczną i psychiczną. W licznych publikacjach przedstawiano dane na temat powikłań pacjentów hospitalizowanych z ciężkim przebiegiem choroby skutkującym licznymi powikłaniami oddechowymi, krążeniowymi i zakrzepowozatorowymi. Dotychczas brakowało informacji, czy u osób zdrowych po bezobjawowym lub łagodnie przeżytym zakażeniu SARS-CoV-2 rozwijały się podobne powikłania oddechowe lub sercowo-naczyniowe. Problem ten został podjęty w omawianych pracach Habilitanta. Celem przeprowadzonych badań była ocena wpływu pandemii COVID-19 na: - wydolność fizyczną; - ocena wpływu nawyków

żywieniowych na parametry wydolności fizycznej; - sen i zdrowie psychiczne sportowców. Rezultaty oceniano w oparciu o zmiany w parametrach testu krążeniowo-oddechowego (CPET) wykonanego przed i po przebytej infekcji. Test polega na wykonaniu próby wysiłkowej, w trakcie której przeprowadzana jest analiza gazów wydechowych. Pozwala on na jednoczesną i zintegrowaną ocenę odpowiedzi układu krążenia, oddechowego a nawet nerwowego, mięśni szkieletowych i metabolizmu na wysiłek fizyczny. Do badań dobrano, w/g ściśle określonych kryteriów włączenia i wyłączenia, 49 osób uprawiających sport wyczynowo i rekreacyjnie. Wszyscy badani przebyli bezobjawowo lub w lekkim stopniu udokumentowaną infekcją SARS-CoV2 oraz mieli wykonany przed infekcją test CPET.” Następnie prof. dr. hab. Jerzy Smorawiński podkreślił: „Po dokonaniu merytorycznej oceny cyklu prac stanowiących podstawę do ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego uważam za celowe przedstawienie nasuwających się wątpliwości metodologicznych: - w oparciu o jakie przesłanki dokonano połączenia badanych mężczyzn i kobiet w ocenie stanu morfologicznego; - na podstawie jakich kryteriów zakwalifikowano badanych do grupy z lekkim stopniem ciężkości choroby COVID-19; - interesującą byłaby informacja o wyniku badań przeprowadzonych przy zastosowaniu kwestionariuszy nawyków żywieniowych oraz zdrowia psychicznego w grupie osób bez infekcji COVID-19. Wspomniane wątpliwości nie mają wpływu na ocenę końcową. Uważam, że przedstawiony do recenzji cykl publikacji pt. "Wpływ COVID-19 o łagodnym przebiegu na wydolność fizyczną oraz na styl życia wyczynowych sportowców" stanowi wartościowy wkład w rozwój dyscypliny nauki medycznej. W mojej ocenie spełnia warunki wymagane w postępowaniu habilitacyjnym”. W swojej recenzji stwierdził również: „Podsumowując uważam, że przedstawiony dorobek naukowy dr med. Daniela Śliża jest merytorycznie wartościowy, a parametrycznie wystarczający do ubiegania się o status samodzielnego pracownika naukowego. Czynne zaangażowanie w projekty realizowane w jednostce macierzystej, otwartość na współpracę z innymi ośrodkami wskazują na dojrzałość naukową i dowodzą przygotowania do uzyskania kolejnego stopnia naukowego.” W podsumowaniu recenzji prof. dr. hab. Jerzy Smorawiński ocenił: „Przedstawiony do oceny dorobek naukowy i oraz kwalifikacje zawodowe dr n. med. Daniela Śliża oceniam wysoko, a osiągnięcia uważam za wartościowe. W moim przekonaniu dorobek naukowy Habilitanta spełnia wszelkie wymogi stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień naukowy doktora habilitowanego określone w art.219 ust.1 pkt 2 Ustawy Prawo

o Szkolnictwie Wyższym i Nauce z dnia 20 lipca 2018 roku (DZ. U. z 2020, poz. 85 z późn. zm.). W związku z powyższym z pełnym z przekonaniem popieram wnioszek dr n. med. Daniela Śliża o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne oraz wnoszę do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie Habilitanta do dalszych etapów postępowania Habilitacyjnego”.

Prof. dr hab. n. med. i n. o zdr. Anna Tomaszuk-Kazberuk w swojej recenzji oceniła, że: „Trzeba podkreślić, że optymalne podejście do wznowienia wysiłku fizycznego u ozdowieńców, którzy przebyli łagodny COVID-19 nie zostało dotychczas wyczerpująco opisane. Brakowało danych na temat powikłań sercowo-naczyniowych u pacjentów z łagodnym lub bezobjawowym COVID-19. Celem badania była ocena wpływu pandemii COVID-19 na wydolność fizyczną w oparciu o CPET – sen i zdrowie psychiczne sportowców. Celem była również ocena wpływu nawyków żywieniowych na parametry CPET. Do badania zakwalifikowane były osoby spełniające poniższe kryteria: przebycie w ostatnim czasie infekcji SARS-CoV2 (udokumentowanej badaniem na obecność mRNA wirusa metodą PCR lub dodatnim testem antygenowym), brak wskazań do hospitalizacji w trakcie infekcji COVID-19, posiadanie wyniku badania spiroergometrycznego (CPET) wykonanego w klinice Sportslab w ciągu 3 lat przed kwalifikacją do badania, przebycie infekcji SARS-CoV2 bezobjawowo lub w stopniu lekkim przy obecnym braku istotnych dolegliwości związanych z jej przebyciem. Ostatecznie zrekrutowano 49 osób uprawiających sport wyczynowo. U wszystkich uczestników badania został wykonany badanie spiroergometryczne (CPET) na bieżni mechanicznej lub ergometrze rowerowym oraz analiza składu ciała metodą bioimpedancji (BA; body analysis).” Następnie stwierdziła, że „Osiągnięcie naukowe dr Daniela Śliża oceniam bardzo wysoko. Poczynione przez Habilitanta obserwacje bezsprzecznie wzbogacają omawianą dziedzinę, tzn. współczesną wiedzę na temat medycyny sportowej oraz wpływu infekcji COVID-19 na kondycję sportowców. Dodatkowo wyniki, przedstawione w cyklu publikacji mogą posłużyć zarówno jako wskazówki do projektowania planów treningowych oraz regeneracyjnych dla osób uprawiających sport wyczynowo. Badania są nowatorskie i ważne zarówno z poznawczego, jak i klinicznego punktu widzenia. Wciąż przecież zarówno w szpitalach jak i w ambulatorium odnotowujemy nowe zakażenia wirusem

SARS-CoV2, a w przypadku sportowców może to oznaczać przekreślenie dalszej kariery. Przeprowadzone analizy są moim zdaniem bardzo szczegółowe i wnikliwe. Metodykę badań uważam za adekwatną. Osiągnięcie naukowe zostało oparte o wartościowe, starannie zaplanowane, bardzo interesujące projekty. Artykuły są napisane z zachowaniem rygorystycznych reguł dotyczących tworzenia tekstów naukowych.” W podsumowaniu recenzji prof. dr hab. Anna Tomaszuk-Kazberuk stwierdziła: „W mojej ocenie dr n. med. Daniel Śliż jest jednocześnie naukowcem oraz doświadczonym klinicystą, posiadającym bogaty, spójny, oryginalny i wartościowy dorobek naukowy. Habilitant prowadzi efektywną współpracę naukową z klinicystami z innych ośrodków zarówno polskich i zagranicznych. (...). Dlatego z wielką przyjemnością stwierdzam, że zarówno dorobek naukowy, jak i przedstawione do recenzji osiągnięcie naukowe Doktora Daniela Śliża spełniają ustawowe wymogi stawiane kandydatom na stopień naukowy doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne. Dodatkowo Habilitant posiada także wyróżniające osiągnięcia organizacyjne, kliniczne i dydaktyczne. Dlatego też z przekonaniem wnioskuję o nadanie dr n. med. Danielowi Śliżowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.”

Pozostali Członkowie Komisji - prof. dr hab. n. med. Elżbieta Krajewska-Kułak, dr hab. n. med. i n. o zdr. Tymoteusz Żera oraz dr hab. n. med. i n. o zdr. Aleksandra Gąsecka-van der Pol, pozytywnie ocenili osiągnięcie naukowe Habilitanta i poparli wnioski 3 Recenzentów opiniujących je pozytywnie.

Po przeprowadzeniu rozmowy z Habilitantem podczas posiedzenia Komisji wszyscy recenzenci pozostali przy swoich ocenach osiągnięcia naukowego.

Działalność dydaktyczna i organizacyjna:

Dr n. med. Daniel Śliż jest zaangażowany w kształcenie lekarzy i kadry naukowej na poziomie przed i podyplomowym. Zainicjował i opiekuje się Studenckim Kołem Naukowym Medycyny Stylu Życia działającym przy III Klinice Chorób Wewnętrznych i Kardiologii WUM, a studenci pod jego opieką zostali nagrodzeni Laurem Medycznym im. Doktora Wacława Mayzla przyznawanym przez V Wydział Medyczny PAN. Habilitant pełnił rolę promotora pomocniczego w 3 pracach doktorskich, które zakończyły się obroną, w tym jedna z wyróżnieniem.

Habilitant brał udział w licznych krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych jako wykładowca. Zaangażowany był także w promocję zdrowia poprzez udział w programach radiowych i telewizyjnych, współtworzenie materiałów informacyjnych dla pacjentów oraz publikacje popularyzujące zdrowy styl życia i naukę.

Dr n. med. Daniel Śliż bierze aktywny udział w działalności krajowych i zagranicznych stowarzyszeń naukowych. Jest pomysłodawcą, współtwórcą i prezesem Polskiego Towarzystwa Medycyny Stylu Życia. Od 2011 roku jest członkiem Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, w ramach którego był pełnił liczne funkcje Członka Zarządu Sekcji Farmakoterapii Sercowo-Naczyniowej, Sekcji Prewencji i Epidemiologii, Sekcji Kardiologii Sportowej oraz Sekretarza Zarządu Sekcji Prewencji i Epidemiologii. Jest również Sekretarzem Zarządu Komitetu Zdrowia Publicznego Polskiej Akademii Nauk. Habilitant był też senatorem Senatu WUM, członkiem Rady Naukowej Instytutu Żywności i Żywienia. Jest też członkiem European Society of Cardiology (ESC), American College of Lifestyle Medicine oraz International Board Of Lifestyle Medicine. Pełnił również funkcję Young Ambassador of EAPC (European Association of Preventive Cardiology) w ramach aktywności w ESC.

Habilitant został wyróżniony zespołową nagrodą specjalną oraz indywidualnymi nagrodami dydaktycznymi JM Rektora WUM, a także zespołową nagrodą III stopnia Dyrektora CMKP za osiągnięcia dydaktyczne. W 2023 roku sklasyfikowany był na 43 miejscu w rankingu liderów naukowych WUM „Lista 100” w latach 2019-2023.

Wniosek końcowy:

We wnioskach końcowych Recenzenci nie byli zgodni, że cykl publikacji stanowiący osiągnięcie naukowe odpowiada wymogom określonym w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 poz. 1668 z późn. zm.).

W związku z powyższym, sześciu Członków Komisji stwierdziło, że dotychczasowe osiągnięcia Habilitanta w zakresie dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego oraz organizacyjnego odpowiadają wymogom stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne, a więc dr n. med. Daniel Śliż spełnia warunki realizacji postępowania habilitacyjnego, określone w art. 219 ust. 1 pkt 1-3

ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 poz. 1668 z późn. zm.). Jeden Członek Komisji był zdania przeciwnego.

W oparciu o przedstawioną opinię, członkowie Komisji habilitacyjnej przedstawiają Radzie Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego Uchwałę Komisji habilitacyjnej oraz Załącznik nr 1 do Uchwały, zawierającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr n. med. Danielowi Śliżowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne.

Warszawa, dn. 24.04.2024 r.

W imieniu członków Komisji habilitacyjnej:

Przewodnicząca

prof. dr hab. n. med. Elżbieta Krajewska-Kułak

Sekretarz

dr hab. n. med. i n. o zdr. Tymoteusz Żera

